

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **P. F. Z.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, o žalobě na přiznání náhrady nemajetkové újmy, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2020, č. j. 9 A 12/2020 - 4,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v záhlaví označeným usnesením odmítl podle § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobcovu žalobu, neboť ve smyslu § 4 odst. 1 a 2 s. ř. s. nesměřovala k ochraně veřejných subjektivních práv žalobce. Žalobce se jí totiž domáhal vůči žalovanému přiznání náhrady nemajetkové újmy, tedy nároku na plnění, které vyplývá z poměrů soukromého (civilního) práva.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní napadá toto usnesení městského soudu kasační stížností.

[3] Jelikož stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, vyzval jej Nejvyšší správní soud výrokem I. usnesení ze dne 22. 5. 2020, č. j. 4 As 78/2020 - 8, k jeho úhradě ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení a poučil jej o následcích nesplnění této výzvy. Uvedené usnesení stěžovatel osobně převzal dne 29. 5. 2020 (viz doručenka čl. 9 spisu Nejvyššího správního soudu). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli plynout dne 30. 5. 2020 (sobota). Jelikož poslední den lhůty připadl na sobotu 13. 6. 2020, posunul se konec lhůty podle § 40 odst. 3 s. ř. s. na nejbližší následující pracovní den, a lhůta tedy stěžovateli uplynula dne 15. 6. 2020 (pondělí). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních

poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že: „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[5] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výrokem II. usnesení ze dne 22. 5. 2020, č. j. 4 As 78/2020 - 8, vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu